

divadelni-noviny.cz

Střípky z PDFNJ (No. 1) – Divadelní noviny

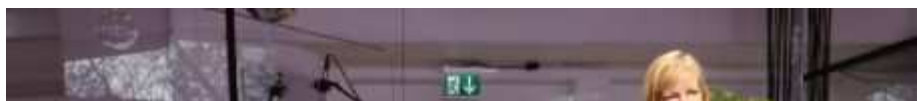
4 minuty

Kulturní čtrnáctideník pro divadelníky a jejich diváky

- [Aktuálně](#)
- [Zprávy](#)
- [Kritika](#)
- [Seriály a blogy](#)
- [Ostatní](#)

Curyšský soubor Theater Neumarkt přivezl v rámci 22. ročníku Pražského divadelního festivalu německého jazyka do holešovického Studia Hrdinů zdramatizovaný román *Obrazy tvé velké lásky* německého autora Wolfganga Herrndorfa. Deníkovou formu vyprávění převedl režisér Tom Schneider na jeviště v podobě monodramatu mladé ženy, jež není s to smířit se se životem, v němž neexistují žádné pevné hodnoty.

Sandra Huller coby Isa líčí s nesmírně tvárnou výrazovou disponabilitou snové obrazy svých pocitů odrážející se v popisu krajiny... FOTO ARCHIV FESTIVALU

Sandra Huller coby Isa líčí s nesmírně tvárnou výrazovou disponabilitou snové obrazy svých pocitů odrážející se v popisu krajiny, prostoupené tu více tu méně uvěřitelnými vzpomínkami i fantaskní nebo naopak věcnou deskripcí vlastního jednání. Coby frontmanka rockové kapely (scénu zabydluje živá hudba, koncertní aranžmá atmosféricky dokresluje "stěna" tří vertikálně postavených zářivek průběžně zapojovaná do děje) svou existenciální výpověď podtrhuje (úzkostný přetlak ventilují decibely), odstiňuje, jindy kontrapunktuje nebo dokonce shazuje. Expresí a význam, hudba a slovo jsou v neustálém napětí, které zaručuje poměrně statické podívané (herečka obvykle stojí na místě a tlumočí postdramaticky vyhlížející text do mikrofonu) dynamiku.

Světlo, resp. pološero a tma, strukturující hereččin monolog, jsou dalšími silnými výrazotvornými aktéry. Naopak projekce holých stromů (snímaná zdola) na plochu celé zadní stěny sice navozuje psychologické rozpoložení hrdinky, ale působí tak trochu jednotvárným dojmem pouhé výplně. Dvojnásob to platí pro ilustrativní záběr města ponořeného do tmy, který stromy po čase vystřídá a koresponduje s mentálním přesunem od

impresionistického zakoušení vlastní samoty směrem ke konfrontaci s nepřátelskou městskou společností.

Tradiční ideály lásky a oddanosti, štěstí a dobroty, krásy a nevinnosti, velká témata a velké city proměňuje Sandra Huller v kýč a zároveň se ptá, jak bez jejich přítomnosti nezešílet. Strach ze smrti (která okrádá život o smysl) její hrdinku paradoxně vrhá do náruče smrti, záchytné lano uprostřed pomíjivosti jí může hodit jen nekonečný vesmír... Vizuální "kouzla" inscenace nenabízí. Propojení hlubokého básnivého (místy syrového) textu se sentimentu prostým cynismem a ironií, bolestí i humorem v jeho přednesu za asistence některých inspirativních jevištních nápadů (např. obcování se smrtí s kožešinou kolem ramen) činí ze švýcarských "Obrazů" sugestivní zážitek, který mě nenechal v žádném případě chladnou.

- [Na hlavní stranu](#)
- [Na začátek stránky](#)

Přidat komentář

(Nezapomeňte vyplnit položky označené hvězdičkou.)

[Aktuální vydání 20/2017](#)

Vychází za finanční podpory hlavního města Prahy, Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury a Nadace Českého literárního fondu

Archiv ročníků

Výběr ročníku

Vyhledávání